

ע"פ 12805/02/14 - טלאל עמירה נגד מדינת ישראל

בתי משפט

ע"פ 12805-02-14
20 מרץ 2014

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: טלאל עמירה

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (כבוד השופט פאול שטרק) מיום 24.12.2013 בת"פ 9131/2011.

1. המערער הורשע בעבירה של אי קיום צו שיפוטי לפי סעיף 210 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965, בכך שלא קיים צו הריסה/התאמה שניתן בגזר דין ביום 13.7.2003 בת"פ 5000/01, לגבי תוספת למבנה בשטח של כ- 117 מ"ר.

בית המשפט גזר על המערער קנס בסך 15,000 ₪ לתשלום ב- 30 תשלומים, וכן הופעל מאסר על תנאי למשך חודשיים שנגזר עליו באותו תיק (להלן: "**המאסר על תנאי**"), ונקבע כי ירוצה בעבודות שירות.

בית המשפט האריך בגזר הדין את המועד לביצוע צו ההריסה עד ליום 1.1.2015.

2. המערער מבקש לבטל את המאסר וכן להאריך את המועד לביצוע צו ההריסה מעבר למועד שקבע בית המשפט קמא.

3. הדיון בבית המשפט קמא התנהל, תחילה, לפני כב' השופטת רות זוכוביצקי, ונטען לפניה כי לא ניתן להפעיל את המאסר על תנאי.

בהחלטה מיום 20.6.2013 דחתה כב' השופטת זוכוביצקי את הטענה.

בהחלטתה ציינה כי מדובר באי ציות בפעם השלישית לצו שיפוטי להריסה, שניתן בת"פ 5000/01. בתיק אי הציות הראשון, 12987/07, הוטל על המערער מאסר על תנאי למשך חודשיים. בתיק אי הציות השני, 10613/09, הוארך המאסר על תנאי ב- 3 שנים, כאשר על פי החוק ניתן היה להאריך את התנאי למשך שנתיים בלבד.

בית המשפט ציין כי בתיק הנוכחי נטען על ידי הסנגור שמאחר שחלה טעות לגבי מספר שנות הארכת התנאי, יש לבטל את המאסר על תנאי כליל. כן טען הסנגור כי הפעלת המאסר על תנאי חורגת ואינה תואמת את הענישה במקרים דומים. בנוסף טען להגנה מן הצדק.

בית המשפט קבע, בהסתמך על פסיקה המצוטטת בהחלטה, כי מאחר שהפרת התנאי הייתה בתוך תקופה של השנתיים הראשונות ולא רק בשנה השלישית, הרי התנאי חל ולפיכך הוא חב הפעלה.

בית המשפט התייחס לטענות לגבי מקרים דומים, בהם נפלה אותה טעות בהארכת המאסר על תנאי, וקבע כי באותם תיקים המאשימה טעתה בפרשנות החוק, ואין להנציח טעות זו. אשר לאחידות הענישה קבע בית המשפט כי המקום לטענה זו הינו במסגרת הטענות לעונש. גם טענה להגנה מן הצדק נדחתה, שכן מדובר בבניה בהיקף נרחב ללא היתר ובהפרת צו שיפוטי בפעם השלישית, ולפיכך בקשת המאשימה להפעלת המאסר על תנאי איננה חורגת מנורמת ההגנות והשוויוניות.

אשר על כן קבע בית המשפט כי המאסר על תנאי הינו חב הפעלה.

4. לאחר ההחלטה האמורה נקבע מועד לשמיעת טענות לעונש, לפני כב' השופט שטרק.

בדיון שהתקיים ביום 24.12.2013, הודיעו ב"כ הצדדים והמערער כי הגיעו להסדר בדבר הטלת קנס בסך 15,000 ₪ והפעלת המאסר על תנאי על דרך של עבודות שירות. כן הוסכם על דחיית ביצוע צו ההריסה בשנה. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון וגזר את דינו של המערער בהתאם.

5. לאחר עיון בהחלטות בית המשפט, אינני רואה מקום להתערב בהן.

לעניין הקביעה כי המאסר על תנאי חב הפעלה - אכן, בהארכת התנאי נפלה טעות, בכך שהוארך למשך שלוש שנים, כאשר החוק מאפשר לעשות כן לשנתיים בלבד. עם זאת, מעשיו של המערער בוצעו מיד לאחר מתן גזר הדין והארכת התנאי, ונמשכו בשנתיים שלאחר מתן גזר הדין ולא רק בשנה השלישית, ולפיכך אין מניעה להפעיל את המאסר על תנאי, ומאחר שזה הוארך כבר בעבר, הריהו חב הפעלה בענייננו.

זאת ועוד, כאמור, בסופו של דבר, העונש נגזר על הנאשם בהתאם להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. משהסכימו הצדדים, לרבות המערער, על תוכן גזר הדין, ובית המשפט גזר את הדין בהתאם לכך, אין מקום להתערב בגזר הדין, על כל חלקיו.

6. אשר על כן, הערעור נדחה.

7. בהתאם לקביעת הממונה על עבודות שירות, על המערער להתחיל ריצוי המאסר בעבודות שירות ביום 1.4.2014. במועד זה, עד לשעה 10:00, על המערער להתייצב במשרדי הממונה על עבודות שירות ליד כלא באר שבע.

המזכירות תשלח לצדדים העתק פסק הדין.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.